Súd:	Okresný súd Trenčín
Spisová značka:	11C/41/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu:	3121207228
Dátum vydania rozhodnutia:	30. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Viera Kumová
ECLI:	ECLI:SK:OSTN:2024:3121207228.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Vierou Kumovou v spore žalobcu: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. B. XXX/XX, D., práv. zastúpenému JUDr. Jánom Kanabom, advokátom so sídlom Jána Zemana 3141/101, Trenčín IČO 42 273 242 proti žalovanej: Slovenská republika, zastúpená Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky, so sídlom Štúrova 2, Bratislava, IČO 00 166 481 o náhradu škody spôsobenú pri výkone verejnej moci, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5.000,- Eur, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd žalobu vo zvyšnej časti z a m i e t a .

III. Žalobca má proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 10.11.2021 domáhal zaplatenia náhrady škody, spočívajúcej v náhrade nemajetkovej ujmy vo výške 20.000,-Eur spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia v zmysle zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a náhrady trov konania. Uviedol, že v zmysle ust. § 15 cit. zákona podal žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody žalovanému, ktorá mu bola spôsobená uznesením vyšetrovateľa PPZ SR, NKA, NPJ, expozitúra západ ČVS: B./NKA-PK-ZA-2013 z 26.11.2015 , ktorým bolo voči nemu začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie v bode 1/ pre obzvlášť závažný zločin podvodu podľa ust. § 221 ods.4 písm. a/ TZ spáchaného formou účastníctva podľa § 21 ods.1 písm.a/ TZ , v bode 2/ zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods.1 písm. a/, ods.2 písm.a/, písm. b/ TZ. V zmysle predmetného uznesenia mu bolo kladené za vinu, že (vybraté časti uznesenia o vznesení obvinenia) mal v úmysle spôsobiť škodu spoločnosti MIRACOM LCC, spočívajúcu v prisvojení si vlastníctva pozemkov , popretím záväzku 703.611,49Eur poskytnutých na zakúpenie týchto pozemkov s využitím obvinenej E. , ktorá mala poprieť svoj vlastnoručný podpis. Žalobca mal mať vedomosť, že spoločnosť AMIS CONSULTING za pozemky nikdy nezaplatí a kúpna cena bola zdokladovaná fiktívnymi finančnými operáciami bez manipulácie s hotovosťou. Uznesenie o vznesení obvinenia žalobca napadol v zákonnej lehote sťažnosťou , ktorá bola zamietnutá uznesením prokurátora Krajskej prokuratúry Trenčín zo dňa 22.01.2016 sp.zn.XXX XX/XX/XXXX, čím došlo kumulatívne k splneniu podmienok zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a to, že v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ policajného zboru a prokurátor zamietol sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia. Rovnako bol zamietnutý aj návrh na zrušenie právoplatného rozhodnutia v prípravnom konaní podľa § 363 ods.1a nasl. Trest. poriadku. V predmetnej trestnej veci napokon prokurátor Krajskej prokuratúry Trenčín, takmer po 6-tich rokoch od vznesenia obvinenia, uznesením zo dňa 4.2.2021 č.k. XXX X/XX/XXXX/XX rozhodol o zastavení

trestného stíhania z dôvodu, že skutky, ktoré sú mu kladené za vinu nie sú trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Dňa 25.08.2021 Generálna prokuratúra čiastočne vyhovela jeho nároku na náhradu škody a uspokojila jeho škodu vo výške 4.500,85 Eur spočívajúcej v účelne vynaložených trovách obhajoby len čiastočne s tým, že nároku na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 20.000,- Eur nevyhovela s odôvodnením, že ospravedlnenie je v danom prípade postačujúce. Žalobca s uvedeným konštatovaním nesúhlasil a s poukazom na ust. § 16 ods.4 , § 3 ods.1 písm.a/ a § 4 ods.1, písm. f/ zák.č. 514/2003 Z.z. sa domáhal nároku na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 20.000,- Eur.

2. Vzhľadom na skutočnosť, že v tomto prípade došlo kumulatívne k splneniu podmienok zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, a to, že v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ policajného zboru a prokurátor zamietol sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia, v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. § 4 ods. 1 písm. f/ je orgán konajúci v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní. Uznesenie o vznesení obvinenia sa teda stalo pre účely nároku na náhradu škody nezákonným rozhodnutím v zmysle zákona 514/2003 Z. z. Má za to, že sú splnené predpoklady objektívnej zodpovednosti štátu, Slovenskej republiky, za ktorú koná Generálna prokuratúra SR, za škodu, a teda kumulatívne boli splnené podmienky ako existencia nezákonného rozhodnutia - uznesenie o vznesení obvinenia, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody. Keďže v jeho prípade prokurátor zamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka policajného zboru, pričom bolo uznesením Krajskej prokuratúry v Trenčíne zo dňa 04.02.2021 napokon zastavené voči mne trestné stíhanie, mám za to, že nárok na náhradu škody je dôvodný a orgánom konajúcim v mene štátu v tomto prípade je Generálna prokuratúra Slovenskej republiky. Nezákonným trestným stíhaním a celým trestným konaním, sa vážne zasiahlo do jeho dobrej povesti a zanechalo negatívne dôsledky v mojom osobnom, rodinnom, spoločenskom a pracovnom živote, čo sa odrazilo i na jeho psychike. Nedôvodným trestným stíhaním a samotnou existenciou a priebehom trestného konania od vznesenia obvinenia po zastavenie trestného stíhania mu vznikla nemajetková ujma. Trestným stíhaním bol poškodený na svojich právach, bol predvolávaný na výsluchy, bolo negatívne ovplyvnené jeho zamestnanie, spoločenské postavenie i osobný život, a to napriek tomu, že sa preukázalo, že skutky, ktoré mu boli kladené za vinu nie sú trestným činom. Svoj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy z uvedených dôvodov žiada priznať v zmysle ustanovení Zákona o zodpovednosti za škodu a Občianskeho zákonníka v platnom znení. Vzťahy s jeho rodinou zostali narušené. Sestra, ktorá bola rovnako obvinená s ním prestala úplne komunikovať, čo trvá aj dnes a to z dôvodu, že dávala jemu za vinu čo sa stalo. Celé obvinenie bolo vykonštruované ľuďmi momentálne sa nachádzajúcimi vo väzbe a pripravené tak, aby dosiahli svoje obchodné zámery a štát je povinný niesť následky za to, že takýto postup vybraných ľudí na NAKA Trenčín dopustil. Hrozil mu trest minimálne 10 rokov s možnosťou prípadného podmienečného prepustenia po ? trestu. Stres ktorý som zažíval niekoľko rokov sa nedá nahradiť ospravedlnením. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR 3 Cdo 194/2010 v zmysle ktorého "Rozhodovanie súdov podľa tohto zákona (zák. č. 58/1969 Zb.) sa ustálilo medzi iným na názore, že ten, proti komu bolo trestné stíhanie zastavené alebo ten, kto bol oslobodený spod obžaloby, má podľa § 1 až § 4 zákona č. 58/1969 Zb. zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia (R 35/1991). ... Na podklade týchto právnych záverov, ku ktorým sa dospelo vo vzťahu k prípadom škôd za účinnosti zákona č. 58/1969 Zb., zotrváva súdna prax aj po prijatí zákona č. 514/2003 Z. z." Náhrada škody by mala byť taká vysoká, aby mohla splniť úlohu odškodňovaciu, nie len symbolickú. Na druhej strane však nemôže byť ani neprimerane vysoká. Podľa platnej právnej úpravy zákona č. 514/2003 Z. z. s účinnosťou od 01.01.2013 výška nemajetkovej ujmy v peniazoch sa určuje s prihliadnutím na osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie v ktorom žije a pracuje, závažnosťou vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, pričom treba vziať do úvahy závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote a závažnosť následkov, ktoré mu vznikli v spoločenskom uplatnení. Právo domáhať sa náhrady škody i nemajetkovej ujmy sa musí priznať každému, komu vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia alebo nesprávneho úradného postupu takéhoto orgánu. Náhrada škody by mala predstavovať spravodlivé zadosťučinenie i morálnu ujmu, ako aj iné formy zadosťučinenia, /napr. verejné ospravedlnenie, uverejnenie zrušujúceho rozsudku a pod./. Morálna ujma zahŕňa ujmu spôsobenú poškodením občianskej cti a dobrej povesti, v dôsledku morálneho utrpenia. Trestným stíhaním bolo negatívne ovplyvnené jeho zamestnanie, spoločenské postavenie i osobný život, a to napriek tomu, že sa preukázalo, že skutky, ktoré mi boli kladené za vinu nie sú trestným činom. Vzťahy s jeho rodinou zostali narušené. Následky spôsobené tým, že niekoľko rokov sa zaspáva s tým, že môže ísť do výkonu trestu na 10 rokov sa už zvrátiť nedajú. Psychicky takúto nespravodlivosť voči jeho osobe veľmi ťažko niesol. Prestal sa zúčastňovať spoločenských akcií,

stránil sa ľudí, prestal sa venovať športovým aktivitám, jeho obchodný partner reálne zvažoval ďalšiu obchodnú spoluprácu a to všetko bolo spôsobené práve jeho strachom a pocitom krivdy z toho, že mu bolo vznesené obvinenie. Nebol schopný venovať sa naplno svojim bežným aktivitám, mal problém so spaním a sústredením. Dodal, že v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou zodpovedá štát aj za škodu spôsobenú začatím a vedením trestného stíhania. Ten, proti komu bolo trestné stíhanie zastavené, alebo ten, kto bol oslobodený spod obžaloby, má podľa § 1 až § 4 zák. č. 58/1969 Zb. zásadné právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia. Na podstate právnych záverov, ku ktorým sa dospelo vo vzťahu k prípadom škôd vzniknutých za účinnosti zákona č. 58/1969 Zb. zotrváva súdna prax aj po prijatí zákona č. 514/2003 Z. z., ktorý zakladá objektívnu zodpovednosť štátu, bez ohľadu na zavinenie, ktorej sa nemôže zbaviť. Vzhľadom na vyššie uvedené si v zmysle ust. § 17 a § 18 zákona o zodpovednosti za škodu uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v žalovanej výške, keďže má za to, že iba priznanie majetkovej škody (vo výške 4.500,85 Eur) titulom trov obhajoby a prípadné ospravedlnenie nie je v tomto prípade dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím a v konečnom dôsledku celým trestným konaním. Ako dôkazy predložil uznesenie MV SR, národná kriminálna agentúra, expozitúra Západ, Nitra ČVS: B./NKA-PK-ZA-2013 zo dňa 26.11.2015, uznesenie Krajskej prokuratúry Trenčín sp.zn.1KV 16/13/3300 zo dňa 22.01.2016, uznesenie Krajskej prokuratúry Trenčín č. 1Kv 1/18/3300-91 zo dňa 04.02.2021, žiadosť žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody adresovanú žalovanej zo dňa 10.05.2021, vyčíslenie trov obhajoby a prehlásenie klient a o porade s advokátom zo dňa 04.05.2021, vyjadrenie žalovanej zo dňa 18.10.2021 adresované žalobcovi a navrhol na preukázanie svojho tvrdenia vypočuť okrem seba ako žalobcu manželku F. C., švagra G. H. a obchodného partnera I. J. a pripojiť kompletný trestný spis ČVS: B./NKA-PK-ZA-2013.

3. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe zo dňa 14.02.2022 poukázala na to, že podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Zdôraznila, že pri osvedčení nároku na náhradu škody musia byť preukázané všetky atribúty vzniku zodpovednosti štátu za škodu tak, že musí byť jasne preukázaný nesprávny úradný postup orgánu verejnej správy alebo musí byť rozhodnutie orgánu verejnej moci pre nezákonnosť zrušené príslušným orgánom, taktiež musí byť jednoznačne preukázaný vznik škody a príčinná súvislosť vo vzťahu k vzniku nároku na priznanie nemajetkovej ujmy, musia byť taktiež splnené atribúty vzniku zodpovednosti štátu za vznik uplatneného nároku. Musí byť jednoznačne preukázané, že v príčinnej súvislosti, buď v dôsledku nesprávneho úradného postupu orgánu verejnej moci, resp. v príčinnej súvislosti s rozhodnutím orgánu verejnej moci, ktoré pre nezákonnosť bolo zrušené, došlo k zásahu do osobnostných práv poškodeného a v dôsledku čoho by v priamej príčinnej súvislosti vznikol poškodenej nárok na priznanie nemajetkovej ujmy. Nepostačuje iba pravdepodobný záver a splnenie niektorej z podmienok vzniku zodpovednosti štátu za škodu, resp. vzniku nároku na priznanie nemajetkovej ujmy. Poukázala na to, že podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní. Tento nárok však vzniká taktiež len za splnenia podmienky v zmysle § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., podľa ktorého, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. V súlade so zásadou prezumpcie správnosti rozhodnutí, nie je súd v konaní o náhrade škody, resp. nemajetkovej ujmy titulom zodpovednosti štátu oprávnený sám posudzovať zákonnosť rozhodnutia vydaného v inom konaní a podmienka nezákonnosti rozhodnutia je splnená len vtedy, ak bolo toto právoplatné rozhodnutie skutočne ako nezákonné zrušené alebo zmenené. Žalovaná je toho názoru, že orgány činné v trestnom konaní, teda polícia, vyšetrovateľ a prokurátor konali v súlade so zákonom a ich povinnosťami v zmysle Trestného poriadku.

4. V predmetnej veci dňa 05.06.2013 vyšetrovateľ národnej protikorupčnej jednotky, národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru Slovenskej republiky (ďalej len "NPKJ Západ") vydal pod ČVS: B./

NKA-PK-ZA-2013 uznesenie podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku, ktorým začal trestné stíhanie pre obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona a zločin marenie spravodlivosti podľa § 344 ods.1 písm. a), ods. 2 písm. a), b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti citovaného uznesenia.

5. Dňa 27.03.2015 vyšetrovateľ NPKJ Západ vydal pod hore uvedeným číslom vyšetrovacieho spisu uznesenie podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku, ktorým začal trestné stíhanie pre zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 234 ods. 1 písm. b) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti citovaného uznesenia. Na základe zabezpečených dôkazov bolo následne dňa 26.11.2015 vyšetrovateľom NPKJ Západ uznesením podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku pod ČVS: B./NKA-PK-ZA-2013, vznesené obvinenie osobám: 1/ A. B. C. za obzvlášť závažný zločin podvod podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona spáchaný formou účastníctva podľa § 21 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a zločin marenie spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. Zákona spáchaný formou účastníctva podľa § 21 ods. 1 písm. a) Tr. zákona; 2/ A. F. H., za obzvlášť závažný zločin podvod podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a)Tr. zákona spáchaný formou účastníctva podľa § 21 ods. 1 písm. d) Tr. zákona a zločin marenie spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zákona spáchaný formou účastníctva podľa § 21 ods. 1 písm. d) Tr. zákona; 3/Juraj Palatinus za obzvlášť závažný zločin podvod v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zákona a zločin marenie spravodlivosti v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 344 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zákona; 4/ K. E. za obzvlášť závažný zločin podvod podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zákona spáchaný formou účastníctva podľa § 21 ods. 1 písm. d)Trestného zákona; 5/ L. M. za obzvlášť závažný zločin podvod podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zákona spáchaný formou účastníctva podľa § 21 ods. 1 písm. d) Tr. zákona; 6/ A. N. O. za obzvlášť závažný zločin podvod podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zákona spáchaného formou účastníctva podľa § 21 ods. 1 písm. d) Tr. zákona a zločin legalizácia príjmu z trestnej činnosti podľa §234 ods. 1 písm. b) Tr. zákona účinného v čase spáchania skutku, a to na skutkovom podklade, ako je to uvedené vo výrokovej časti citovaného uznesenia. Uznesenie vyšetrovateľa NPKJ Západ ČVS: B./NKA-PK-ZA-2013 podľa § 206 odsek 1Trestného poriadku, zo dňa 26.11.2015, nadobudlo právoplatnosť dňa 22.01.2016, kedy dozorujúci prokurátor Krajskej prokuratúry Trenčín zamietol sťažnosti obvinených uznesením sp.zn. 1Kv 16/13/3300-80. Správnosť a zákonnosť postupu a rozhodnutí vyšetrovateľa NPKJ Západ a dozorujúceho prokurátora Krajskej prokuratúry Trenčín v trestnom konaní bola následne preskúmavaná generálnym prokurátorom Slovenskej republiky na základe návrhov obvinených A. O., A. H., B. a A. C. na postup podľa § 363 ods. 1 a nasl. Trestného poriadku, pričom žiadne pochybenie v činnosti vyšetrovateľa NPKJ Západ a dozorujúceho prokurátora Krajskej prokuratúry Trenčín zistené nebolo. Všetky vykonané dôkazy, ktoré viedli k vzneseniu obvinenia boli v rozhodnom čase súhrnom dôkazov, ktoré boli zistené z výsluchov osôb na veci zainteresovaných, listinného materiálu a vyjadrení zabezpečených k veci a tiež výsledkov znaleckého skúmania vykonaného k veci. Zabezpečené dôkazy vo fáze prípravného konania po začatí trestného stíhania boli zhromaždené len aplikáciou ustanovení Trestného poriadku, teda zákonnou cestou. Išlo o konkrétne dôkazy, ktoré boli vo svojom súhrne jednoznačne usvedčujúceho charakteru, takže odôvodňovali aplikáciu ustanovenia § 206 odsek 1 Trestného poriadku - rozhodnutie vyšetrovateľa NPKJ Západ o vyvodení trestnej zodpovednosti obvinených a to v takom čase, mieste, rozsahu a spôsobom, ako je to uvedené v skutkovej vete výrokovej časti uznesenia podľa § 206 odsek 1 Trestného poriadku. Vznesenie obvinenia je dôležitým procesným úkonom, ktorým sa proti určitej osobe začína trestné stíhanie za konkrétny skutok, ktorý je trestným činom, a súčasne sa určuje jej procesné postavenie v trestnom konaní ako obvineného. Pre vznesenie obvinenia nestačí, aby zistené skutočnosti nasvedčovali záveru, že bol spáchaný trestný čin, ale je potrebné, aby bol odôvodnený tiež záver, že trestný čin spáchala určitá osoba. K záveru o spáchaní trestného činu určitou osobou stačí vyšší stupeň pravdepodobnosti, ktorý však musí byť dostatočne odôvodnený konkrétne zistenými skutočnosťami.

6. Účelom a zmyslom prípravného konania po začatí trestného stíhania vo veci podľa § 199 odsek 1 Trestného poriadku je, aby orgány prípravného konania mohli vykonávať procesne použiteľné úkony podľa Trestného poriadku smerujúce k zisteniu páchateľa trestného činu a ku vzneseniu obvinenia konkrétnej osobe hneď, ako to odôvodňuje dôkazná situácia. Je neprípustné viesť trestné stíhanie len "vo veci", pri splnení podmienok (aj) § 206 odsek 1 Trestného poriadku, bez toho, aby zároveň bolo vznesené aj obvinenie tejto osobe, nakoľko takýmto postupom by sa tejto osobe zabránilo uplatňovať procesné práva obvineného, napr. podávať opravné prostriedky, návrhy na vykonanie dokazovania alebo si zvoliť obhajcu. Na základe vyhodnotenia dôkaznej situácie po vznesení obvinenia hore uvedeným obvineným,

ako aj preverení obrany obvinených (tých, ktorí vo veci vypovedali), a všetkých skutočností, ktoré vyplynuli z ich výsluchov ako aj výsluchov poškodeného, resp. opatrovníka poškodeného a svedkov, ako aj znaleckých dokazovaní bolo možné konštatovať, že došlo k podstatnej zmene dôkaznej situácie v porovnaní so stavom v čase vznesenia obvinenia.

7. Zainteresované strany v trestnom konaní, a to s ohľadom na zistenia predovšetkým v osobe A. P. I. a A. B. C., ktorí sú bývalí obchodní partneri, a ktorých ďalšie obchodné vzťahy podľa všetkého prerástli do obchodných sporov, títo v trestnom konaní interpretovali rozdielne skutočnosti, za ktorými malo dôjsť k sporným obchodným transakciám, a to ako k zmluvným, tak aj finančným transakciám a tiež k okolnostiam, za ktorých malo k tomu dôjsť.

8. Po vznesení obvinenia A. A. I., ako poškodená v úvodnej fáze vyšetrovania jednoznačne vypovedala. V ďalšom štádiu tohto konania však po vznesení obvinenia využila svoje zákonné právo a k veci odmietla vypovedať. Obdobne po vznesení obvinenia vo veci postupoval aj A. P. I.. V počiatočnom štádiu trestného konania iniciátor podania, resp. podaní, v ktorých súvislostiach sa viedlo predmetné trestné konanie, ktorý jednoznačne a viackrát (doplnenia výpovedí) vypovedal, avšak v ďalšom štádiu tohto konania po vznesení obvinenia v procesnom postavení svedka, taktiež využil svoje zákonné právo a k veci odmietol vypovedať. Z vyjadrenia I. I. I., opatrovníka poškodenej spoločnosti Miracom tiež vyplýva, že uvedenej spoločnosti konaním, ktoré je predmetom trestného stíhania nevznikla žiadna škoda, nakoľko pohľadávka bola presne nezisteným spôsobom vysporiadaná a žaloba o zaplatenie pohľadávky vedená na príslušnom súde bola v celom rozsahu navrhovateľom vzatá späť. Z vykonaného dokazovania tiež ďalej vyplýva, že návrh na súdne konanie vo veci navrhovateľa A. C. proti odporcovi A. I., bol navrhovateľom vzatý späť, pričom dôvodom malo byť mimosúdne vysporiadanie sporu na veci zúčastnených strán. Obvinení L. M., Q. B. a K. E. využili svoje zákonné právo a k veci odmietli vypovedať. Okrem toho dôkaznú situáciu po vznesení obvinenia ovplyvnilo aj to, že aj ďalší z dôležitých svedkov v konaní - A. B. F., ktorý sa jednoznačne a rozsiahlo vyjadroval k priebehu a okolnostiam, ktoré boli predmetom trestného konania, následne v štádiu po vznesení obvinenia taktiež využil svoje zákonné právo a k veci odmietol vypovedať.

9. Z vykonaného rozsiahleho niekoľkoročného dokazovania v predmetnej trestnej veci, po preskúmaní všetkých okolností, za ktorých malo dôjsť k spáchaniu vyššie uvedených trestných činov, ako aj po vyhodnotení doterajších zistení bolo potrebné skonštatovať, že konanie obvinených nezakladalo znaky protiprávneho konania, a neboli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty stíhaných trestných činov z hľadiska subjektívnej stránky, v danom prípade vo forme úmyselného zavinenia, ani objektívnej stránky, t.j. konanie, následok a príčinná súvislosť medzi konaním a následkom. V danej veci sa vyšetrovaním nepodarilo jednoznačne preukázať úmysel obvinených uviesť niekoho do omylu alebo využiť niečí omyl a takýmto činom spôsobiť na cudzom majetku škodu, ani úmysel neoznámiť alebo neohlásiť napriek tomu, že taká povinnosť mu vyplýva z jeho zamestnania, povolania, postavenia alebo funkcie, neobvyklú obchodnú operáciu. Taktiež uvedeným konaním nedošlo k spôsobeniu škody či už A. A. I., alebo spoločnosti Miracom. Vzhľadom na uvedené dozorujúci prokurátor Krajskej prokuratúry Trenčín, preto akceptoval návrh vyšetrovateľa Prezídia PZ, národnej kriminálnej agentúry, národnej protikorupčnej jednotky, expozitúra Západ, pracovisko Trenčín a uznesením sp.zn. 1Kv 1/18/3300-91 zo dňa 04.02.2021 podľa § 215 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku zastavil trestné stíhanie obvinených, lebo skutky v bode 1) až 3) uznesenia o vznesení obvinenia nie sú trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Uznesenie prokurátora Krajskej prokuratúry Trenčín podľa § 215 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku sp.zn. 1Kv 1/18/3300-91 zo dňa 04.02.2021, nadobudlo právoplatnosť dňa 18.03.2021.

10. Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že konajúci prokurátor postupoval a rozhodoval v trestnom konaní v súlade s Trestným zákonom a Trestným poriadkom. K zastaveniu trestného konania nedošlo pre nezákonnosť uznesenia o vznesení obvinenia, ale z dôvodu zmeny skutkového stavu vyplývajúceho z rozsiahleho vykonaného dokazovania, najmä z dôvodu že svedkovia a poškodení využili svoje zákonné právo a k veci odmietli vypovedať po vznesení obvinenia, prípadne zmenili svedeckú výpoveď. Pokiaľ orgány činné v trestom konaní aplikujú ustanovenia Trestného poriadku a postupujú počas celého trestného stíhania v súlade so zákonom, nemôže ísť o neoprávnený zásah do práv obvineného.

11. II. Extenzívnym výkladom zákona č. 514/2003 Z.z. bol síce judikatúrou prijatý záver, že z pohľadu nároku na náhradu škody má rovnaký význam ako zrušenie uznesenia o vznesení obvinenia pre

nezákonnosť aj zastavenie trestného stíhania, resp. oslobodenie spod obžaloby, tak ako to bolo aj v tomto konaní, avšak uvedený záver nemôže byť prijatý absolútne a bezvýhradne. Za nezákonné nemôže byť automaticky považované každé začatie trestného stíhania, resp. každé vznesenie obvinenia, ktoré neviedlo k právoplatnému odsúdeniu obvineného, resp. obžalovaného bez posúdenia a zohľadnenia osobitostí prípadu. V predmetnej trestnej veci v čase vydania uznesenia o vznesení obvinenia orgánmi činnými v trestnom konaní voči žalobcovi boli splnené všetky zákonné predpoklady. Vtedy zistený skutkový stav veci nasvedčoval tomu, že trestný čin bol spáchaný. Na základe vykonaného dokazovania v trestnom konaní existovala pravdepodobnosť spáchania tam definovaného skutku žalobcom, ktorý sa však v priebehu vedeného trestného konania nepotvrdili.

12. Vydanými uzneseniami zo strany orgánov činných v trestnom konaní nedošlo k porušeniu základných zásad trestného konania vyjadrených v § 2 Trestného poriadku, v zmysle ktorého pre vznesenie obvinenia žalobcu podľa zákona ako aj podľa rozsudku ESĽP postačuje, že zistené okolnosti nasvedčujú tomu, že bol spáchaný trestný čin a že na podklade zistených skutočností je dostatočne odôvodnený záver, že tento čin bol spáchaný určitou osobou.

13. Štát (orgány činné v trestnom konaní) je povinný objasňovať a vyšetrovať trestné činy a zabezpečiť postih páchateľov a tým i ochranu spoločnosti, prokurátor v prípade, že existujú dôkazy, ktoré dostatočne odôvodňujú postavenie obvineného pred súd, musí podať obžalobu s tým, aby o vine, resp. nevine obžalovaného rozhodol súd. Štát teda v danom prípade dôvodne uplatnil legitímne právo na vedenie trestného stíhania a vzhľadom na konanie trestne stíhaného bolo aj obmedzenie jeho práv v trestnom konaní primerané vymedzenému verejnému záujmu. Akékoľvek odškodnenie za konanie, ktoré bolo predmetom obžaloby, vykazovalo znaky podozrenia zo spáchania trestného činu, by bolo v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 OZ), pretože je absurdné a spoločensky neakceptovateľné, aby štát zaplatil za to, že mal snahu objasniť závažné protiprávne konanie. Preto ani názor, že štát automaticky nesie zodpovednosť za výsledok trestného konania nemožno akceptovať, pretože neprípustným extenzívnym spôsobom vykladá zodpovednosť štátu za nezákonné rozhodnutie, ktoré ale v tomto prípade absentuje. Napokon legitímny záujem štátu na vedení trestného stíhania proti konkrétnej osobe, ak je tu dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu, nemožno uprieť ani podľa rozhodovacej praxe ESĽP (porovn. napr. rozsudok ESĽP z 20.06.2013 vo veci Lavrechovvs. Česká republika). Za nezákonné možno považovať iba také rozhodnutie orgánu verejnej moci, ktoré už v čase jeho vydania nemalo zákonný podklad, a nie také rozhodnutie, ktoré v čase vydania spĺňalo zákonné kritériá, a teda bolo rozhodnutím zákonným a iba neskôr na základe dokazovania bol ustálený iný právny záver.

14. III. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu spôsobenej škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. v platnom znení sa vyžaduje kumulatívne splnenie nasledujúcich predpokladov: 1. nesprávny úradný postup štátneho orgánu, 2. vznik škody, 3. príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. V prípade, ak nie je naplnený čo i len jeden z vyššie uvedených predpokladov, zodpovednostný vzťah medzi štátom a subjektom požadujúcim náhradu škody nevzniká. V prejednávanom prípade s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti v tomto vyjadrení k žalobe (bodu I. vyjadrenia) už možno odvodiť, že chýba prvý zo zákonných predpokladov úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody, a to nesprávny úradný postup zo strany žalovaného. V predmetnej veci nie je naplnená ani posledná požiadavka zákonného predpokladu na úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody, a to príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom (ktorý ale chýba) a vznikom škody. V právnej teórii sa vzťah príčinnej súvislosti (kauzálny nexus) označuje ako priama väzba javov (objektívnych skutočností), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). O vzťah príčinnej súvislosti ide, ak je medzi nesprávnym úradným postupom a škodou vzťah príčiny a následku. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva. Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o skutkovú otázku, ktorá môže byť riešená v konkrétnych súvislostiach. Právnym posúdením je vymedzenie, medzi akou ujmou (ako následkom) a akou skutočnosťou (ako príčinou) tejto ujmy má byť príčinná súvislosť zisťovaná. Pre posúdenie vzniku zodpovednosti za škodu má preto zásadný význam otázka, v čom konkrétnom spočíva škoda, za ktorú je náhrada požadovaná. Práve vo vzťahu medzi konkrétnou ujmou poškodeného a konkrétnym konaním škodcu (ak je protiprávne) sa zisťuje príčinná súvislosť. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba škodu izolovať zo všetkých súvislostí a skúmať, ktorá príčina ju vyvolala. Pritom nie je rozhodujúce časové hľadisko, vecná súvislosť príčiny a následku, časová súvislosť, ale napomáha pri posudzovaní vecnej súvislosti (R 21/1992). V postupnom slede javov je každá príčina niečím vyvolaná (sám je následkom niečoho) a každý ňou spôsobený následok sa stáva príčinou ďalšieho javu. Zodpovednosť

však nemožno robiť závislou na neobmedzenej kauzalite. Atribútom príčinnej súvislosti je totiž "priamosť" pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušený, nestačí iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku toho skúmať, či v kontexte skutočností prichádzajúcich do úvahy ako (priama) príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 30.6.2010/, sp. zn 5 Cdo 126/2009).

15. Základným kritériom pre priznanie nemajetkovej ujmy je vyhodnotenie, že samotné skonštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením pre poškodeného. Zásah takejto intenzity však musí preukázať žalobca, keď nemajetková ujma má byť určitou odmenou za protiprávny stav, ktorý spôsobil nenapraviteľnú ujmu v nemajetkovej sfére dotknutej osoby. Je pri tom podstatné, v akom rozsahu bola znížená česť, dôstojnosť a postavenie fyzickej osoby, či dobré meno a povesť osoby. V danej veci žalobca nijakým spôsobom nepreukázal existenciu takej intenzity, ktorá by zakladala jej právo na priznanie peňažnej náhrady takto vymedzenej nemajetkovej ujmy ako vyššieho stupňa, keď satisfakcia v peniazoch má byť znakom a prostriedkom spravodlivej nápravy a nemá predstavovať iba prostriedok slúžiaci na obohatenie sa. Žalovaný je toho názoru, že vzhľadom na rozsah a intenzitu neoprávneného zásahu spočívajúceho vo vedení trestného stíhania žalobcu postačuje prípadné ospravedlnenie. Podľa názoru žalobcu bolo nedôvodným trestným stíhaním zasiahnuté do jeho dobrého mena a bola narušená jeho povesť ako v práci, tak aj na verejnosti. V tejto súvislosti žalovaný poukazuje na § 17 ods. 1 č. 514/2003 Z.z. podľa ktorého sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V zmysle ods. 2 vyššie uvedeného zákonného ustanovenia v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

16. Ods. 3 zákonného ustanovenia poukazuje na to, že výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. Žalobca nijakým spôsobom nepreukázal, že postupom orgánov činných v trestnom konaní vedenom pod 1 Kv 1/18/3300 vznikli následky v jeho súkromnom živote, prípadne v spoločenskom živote. Priznanie nemajetkovej ujmy pritom nemôže vychádzať iba z abstraktných tvrdení a subjektívnych pocitov žalobcu. K zastaveniu trestného konania došlo z dôvodu zmeny skutkového stavu vyplývajúceho z rozsiahleho vykonaného dokazovania, najmä z dôvodu, že svedkovia a poškodení využili svoje zákonné právo a k veci odmietli vypovedať po vznesení obvinenia, resp. zmenili svoju výpoveď.

17. IV. Vzhľadom na už vyššie uvedené skutočnosti k úspešnému uplatneniu nároku na náhradu škody je potrebné súčasné (kumulatívne) splnenie všetkých zákonných podmienok - existencia nesprávneho právneho postupu, nezákonnosť rozhodnutia, vznik škody a príčinná súvislosť medzi vzniknutou škodou a namietaným nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím. V danej veci nie je splnená už prvá podstatná a základná podmienka - existencia nesprávneho úradného postupu a existencia nezákonného rozhodnutia zo strany žalovaného. Rovnako žalobca nepreukázal ani existenciu jeho nemajetkovej ujmy a nadväzne na to príčinnej súvislosti medzi uplatnenou škodou a nesprávnym úradným postupom, neuniesol dôkazné bremeno. Žalovaná je toho názoru, že v danej veci neexistuje právny titul (právny základ) pre priznanie náhrady škody podľa § 514/2003 Z.z., a preto navrhuje žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť.

18. Z vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní vyplynulo, že trestné stíhanie trvalo takmer 6 rokov a jeho podstatou bola diskreditácia žalobcu, čo sa neskôr potvrdilo v iných trestných konaniach. Toto malo dopad na život žalobcu, ktorého následky sa prejavujú doteraz.

19. Z vyjadrenie žalovanej vyplynulo, že zotrváva na vyjadrení k žalobe s tým, že namieta, že žalobca nepožiadal o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody na základe nesprávneho úradného postupu, ale len na základe nezákonného rozhodnutia, pričom rozhodnutie, o ktoré opiera svoj nárok nebolo zrušené. Krajský prokurátor v uznesení o zastavení trestného stíhania podrobne analyzoval situáciu, žalovaná má za to, že trestné stíhanie bolo dôvodné, a len v dôsledku zmeny dôkaznej situácie došlo k jeho zastaveniu. Išlo o skupinovú vec, ktorá prerastá do civilných nárokov týkajúcich sa osôb,

ktoré boli stíhané so žalobcom, pričom medzi nimi je určité osobné prepojenie a nimi tvrdené skutočnosti sú v rozpore s tvrdeniami uvádzanými v žalobe.

20. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a svedkov A. G. H. , I. J., A. F. C., oboznámením listinných dôkazov a to list GP SR žalobcovi zo dňa 16.08.2021, uznesenie MV SR, národná kriminálna agentúra, expozitúra Západ, Nitra ČVS: B./NKA-PK-ZA-2013 zo dňa 26.11.2015, uznesenie Krajskej prokuratúry Trenčín sp.zn.1KV 16/13/3300 zo dňa 22.01.2016, uznesenie Krajskej prokuratúry Trenčín č. 1Kv 1/18/3300-91 zo dňa 04.02.2021, žiadosť žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody adresovanú žalovanej zo dňa 10.05.2021, vyčíslenie trov obhajoby a prehlásenie klient a o porade s advokátom zo dňa 04.05.2021, vyjadrenie žalovanej zo dňa 18.10.2021 adresované žalobcovi, výpis z portálu Databáza a sociálna sieť firiem foaf.sk, a obsah pripojeného spisu sp. zn. ČVS: B./NKA-PK-ZA- 2013, rozsudok OS Trenčín č.k. 14C/54/2021 - 95 zo dňa 23.11.2022 v spojení s rozsudkom KS Trenčín č.k. 6Co/16/2023 - 131 zo dňa 26.09.2023, č.k. 28C/30/2022 - 721 zo dňa 17.08.2023 a zistil tento skutkový stav:

21. Uznesením vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, národnej protikorupčnej jednotky, expozitúra Západ Nitra ČVS:B./NKA-PK-ZA-2013 zo dňa 26.11.2015 bolo voči žalobcovi začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie za obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák. spáchaný formou účastníctva podľa § 21 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a zločin marenie spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. spáchaný formou účastníctva podľa § 21 ods. 1 písm. d) Tr. zák. v skupine s ďalšími piatimi obvinenými ako prvým v poradí.

22. Uznesením prokurátora Krajskej prokuratúry Trenčín sp.zn.1KV 16/13/3300 zo dňa 22.01.2016 bola sťažnosť obvineného, žalobcu zo dňa 30.11.2015 proti uzneseniu ČVS:B./NKA-PK-ZA-2013 zo dňa 26.11.2015 o vznesení obvinenia ako nedôvodná zamietnutá.

23. Uznesením Krajskej prokuratúry Trenčín č. 1Kv 1/18/3300-91 zo dňa 04.02.2021 bolo trestné stíhanie voči žalobcovi zastavené, lebo skutky nie sú trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

24. Žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenú pri výkone verejnej moci zo dňa 10.05.2021 1si žalobca uplatnila náhradu škody, ktorá mu bola spôsobená uznesením vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, národnej protikorupčnej jednotky, expozitúra Západ Nitra ČVS:B./NKA-PK-ZA-2013 zo dňa 26.11.2015, keď prokurátor napokon takmer po 6 rokoch od vznesenia obvinenia uznesením zo dňa 04.02.2021 č.k. 1 Kv 1/18/3300 - 91 rozhodol o zastavení trestného stíhania s odôvodnením, že skutky kladené za vinu nie sú trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Žalobca si uplatnil majetkovú škodu náhrady trov obhajoby vo výške 4.954,31 Eur a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 20.000 Eur.

25. Žalovaná sa k žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody vyjadrila odpoveďou zo dňa 18.10.2021, ktorou žalovaná konštatovala porušenie práva zo strany vyšetrovateľa PZ a príslušného prokurátora voči žalobcovi, za čo sa ospravedlnila. Žalovaná priznala žalobcovi náhradu majetkovej škody vo výške 4.500,85 Eur. Rozdiel medzi uplatňovanou výškou trov konania a trovami uplatnenými žalobcom vznikol uplatnením § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2007 Z.z. Nemajetková ujma nebola priznaná z dôvodu, že ospravedlnenie je v danom prípade postačujúce. Právnym dôvodom odškodnenia v uvedenom rozsahu je skutočnosť, že právoplatným uznesením prokurátora Krajskej prokuratúry Trenčín sp.zn. 1Kv 1/18/3300 zo dňa 04.02.2021 bolo trestné konanie voči žalobcovi zastavené.

26. Z výsluchu žalobcu vyplynulo, že celá situácia vznikla z jeho obchodných aktivít, z obchodného sporu. Ako štatutárny zástupca, konateľ obchodnej spoločnosti, chránil jej majetok a pri zistení, ktoré považoval za trestné podával podnety na trestné stíhanie, ktoré skutočnosti boli zneužité, bol zorganizovaný komplot voči nemu a vznesené obvinenie voči jeho osobe. Jeho trvanie počas 6 rokov malo negatívny vplyv na jeho osobu a najmä na medziľudské a spoločenské vzťahy. Jeho sestra bola trestne stíhaná, ich vzťahy sa narušili, odvtedy sa nekontaktujú čo trvá doposiaľ. Svoje obvinenia mu dávala za vinu, predtým spolu pracovali, potom odišla z práce a odvtedy sa už nestýkajú ani pri rodinných stretnutiach. Rozviedla sa a odsťahovala. Negatívny vplyv to malo i na jeho manželský život, ale problémy boli

prekonané, s manželkou ich ustáli. Stíhanie sa prejavilo aj v činnosti s obchodným partnerom, ale nemalo to dopad na ich spoločnú obchodnú činnosť, naďalej prevádzkujú Hotel Grand v Trenčíne. Pokiaľ ide o konkrétne dopady na neho - nevedel sa na nič sústrediť, nespával, vykonával len činnosti, ktoré sa museli vykonávať. Predtým športoval, hrával tenis, lyžoval, v minulosti aktívne hrával hokej. V tomto období tieto aktivity musel obmedziť, nebol na to čas, ani nebola nálada a chuť na nič. Viedol spoločenský život, ale jeho diskreditácia sa prejavovala aj v tom, že akonáhle bola rozšírená informácia o jeho stíhaní, nebol už na určité akcie pozývaný a aj manželka s ním odmietala na niektoré akcie ísť. Nakoľko išlo o diskreditáciu jeho osoby skupinou vedenou R. S., ktorý toto zabezpečil, informácie sa posunuli tam, kde sa posunúť mali, napr. chodil pravidelne na právnické plesy, odkiaľ ho ľudia poznali. Voči aktivitám týchto osôb sa opakovane bránil, v trestnom konaní, podnetom na trestné stíhanie.

27. Z výsluchu svedka A. G. H., bývalého švagra žalobcu, bolo zistené, že v období roku 2015, kedy sa začalo trestné stíhanie, sa prerušil jeho vzťah so žalobcom, nakoľko sa podľa neho začal čudne správať, obmedzil aktivity, ktoré predtým spolu vykonávali keď hrávali tenis, hokej, bicyklovanie. Jeho správanie sa zmenilo až v októbri r. 2022. Žalobca im všetko vysvetlil, ospravedlnil sa, s tým, že mal na to osobné dôvody. V roku 2015 zaznamenal, že bol podráždený, nepríjemne sa správal, zdal sa mu až agresívny. Bol iný, ako ho dovtedy poznal. Síce sa o dôvody uvedeného zaujímal, nakoľko sa poznali dlhšie, ale v tom čase mu to nikto nevysvetlil. Potvrdil, že vzťahy žalobcu so sestrou sa nezlepšili a dávala mu za vinu svoje stíhanie, nestretávajú sa. O trestnom stíhaní sa dozvedel od iných osôb, chcel sa so žalobcom o tom pobaviť, ale odmietol to, povedal, že má na to svoje dôvody. O uvedenom dozvedel v spoločenstve kamarátov, bola to všeobecná, nič podrobné, vedel, že je trestne stíhaný. Pokiaľ vie aj k ostatným sa správal tak ako k nemu. Po jeho skončení sa zmenil, ospravedlnil, ale o konkrétnostiach sa nebavili, svedok bol rád, že sa to vyriešilo a že sa dali dokopy. Naposledy boli pred pár dňami (v sobotu) na tenise, ale keďže momentálne má žalobca operované oko, spoločné športové aktivity sú obmedzené.

28. Z výsluchu svedka I. J., obchodného partner a kamarát žalobcu vyplynulo, že už nevie kedy mu žalobca a jeho vtedajší právny zástupca oznámili, že je voči nemu vedené trestné stíhanie, bolo vznesené obvinenie a že situácia je vážna. Pamätá sa, že keď to bolo tzv. čerstvé, ukázal mu písomnosti. So žalobcom je v obchodnom styku, realizujú spolu obchody. Trenčíne je malý a v priebehu mesiaca sa v obchodných kruhoch jeho trestné stíhanie zverejnilo, niektorí obchodní partneri sa ich stránili, niektorí s nimi neobchodovali, tvárili sa, že neexistujú. Osobne to vnímal okrajovo, ale vie, že v obchodných vzťahoch to trvalo dlho. Obchodujú s pozemkami, napr. mali jeden obchod na výstavbu domov, ktorý zlyhal v dôsledku určitého tzv. reputačného rizika. Niektorí klienti nedostali doporučenie na úver v banke, v súvislosti s ich projektom výstavby. Nakoniec v dôsledku uvedeného museli prerábať predmetný projekt čo stálo veľa práce a financií. So žalobcom sú kamaráti, stretávajú sa aj súkromne. Zaznamenal v tejto oblasti zmenu jeho správania. Bol nervóznejší, podráždenejší, nekoncentrovaný. Síce to spolu nerozoberali, keď sa sporadicky na vec spýtal, žalobca mu len povedal, že sa vec rieši a že to bude OK. Pokiaľ ide o spoločenské aktivity nevie sa vyjadriť či pozvánky na rôzne podujatia, po r. 2015 boli obmedzenejšie možno to tak bolo, ale hlavne vnímal, že pre niektorých napr. aj primátor mesta, bol žalobca neviditeľný, pamätá sa, že sa s ním rozprával a so žalobcom, ktorý stál vedľa neho, nehovoril a obišiel ho. Došlo k zrušeniu spoločnej lyžovačky žalobcom, ale či to súviselo s touto vecou nevie. Ľudia uvedené vnímali negatívne, škodoradostne, nechceli veriť tomu, že je žalobca nevinný, teda v podstate sa dá povedať sa v meste rozprávalo a boli reči, že pôjde "sedieť". Pokiaľ ide o to či on vnímal nejaké negatívne dôsledky trestného stíhania žalobcu uviedol, že to bolo v takom rozsahu, že je negatívne aj keď on podniká s niekým, ktorý je trestne stíhaný. Pokiaľ ide o jeho osobu dôsledky nepocítil, nakoľko žalobca aj svedok má svoje vlastné aktivity v rámci rodiny. Negatívne vnímal, že niektoré spoločné obchody nešli alebo išli pomalšie, ako to bolo zvyčajne. Nakoľko bolo stíhaných viac osôb zaznamenal, že si myslia, že on je príčinou trestného stíhania, že to zapríčinil. Nevie či na to existovali aj nejaké dôvody, len vo vzťahu k jeho sestre, ktorá bola u neho zamestnaná, bol jej šéf, ale on sa o podrobnosti trestného stíhania nezaujímal. Kto bol pôvodcom, resp. šíril reči o stíhaní žalobcu, nevie, ale s rečami o uvedenom sa stretol v bežnom spoločenskom styku, či už to bolo v meste, na úrade, pri športe a podobne. Či reputačné riziko vzniklo, či sú o tom dôkazy nevie, môže k tomu len uviesť, že pri určitom prípade, konkrétne v SLSP, a.s. schválenie projektu prešlo jednotlivými oddeleniami až na oddelenie, ktoré má za úlohu preverovať reputáciu, resp. complains a toto ich projekt zamietlo. Rovnako aj klienti, ktorí mali ručiť nehnuteľnosťou, ktorú mali zakúpiť od nich im oznámili, že na základe toho, že sú predávajúci, nebol im úver, resp. hypotéka schválený. Ktorá banka bola zainteresovaná do toho, prečo sa viedlo trestné stíhanie nemá vedomosť. So žalobcom v súčasnosti spolu podnikajú, stretávame sa asi raz týždenne pracovne a súkromne, sú kamaráti, športujú, občas idú na športové podujatia.

29. Z výsluchu svedkyne A. F. C., manželky žalobcu bolo zistené, že v súvislosti s predmetným stíhaním si ako rodina prešli ťažkým obdobím. Žalobca sa zmenil, nezapájal sa do rodiny, myseľ mal inde, nezúčastňoval sa rodinného života, čo si všimli aj deti. V predchádzajúcom období každý víkend boli na bicykloch, na tenise a podobne a potom už chodievala s deťmi sama. Manžel bol dlhodobo bez nálady, skleslý. Pokiaľ ide o operáciu, ktorej sa žalobca podrobil nie je síce odborník, nemá na to dôkazy, ale myslí si, že to súviselo s predchádzajúcou situáciou, vnímala, že jeho psychický stav nebol dobrý. Žalobca bol v období jeho stíhania uzavretý, i keď sa snažila, aby o veci komunikoval, nechcel o veci rozprávať. Predtým boli spoločenskí, chodili na plesy, boli pozývaní na grilovačky, plesy. Vnímala že aj zo strany predstaviteľov mesta, úradníkov, chodili v menšom rozsahu pozvania na určité udalosti, nakoľko predtým sa zúčastňovali plesov, podujatí v meste, potom už na takéto nechodili. Po vznesení obvinenia sa manžel zmenil, nemal chuť týchto podujatí a stretnutí zúčastňovať a v podstate ani neboli pozývaní. O žiadnych okolnostiach, ktoré by prispeli k zmene žalobcu a jeho správania nevie, nemá ani vedomosť. kto mal stáť za jeho trestným stíhaním, z akých kruhov sa šírili informácie. Rečí sa šírili medzi širšou rodinou, deti boli od uvedeného uchránené, v širšej rodine, ale hlavne to postihlo švagrinú, ktorá bola obvinená. Nevie či to dávala žalobcovi za vinu, ale aj s ňou prerušila kontakt, nekomunikujú spolu.

30. Z rozsudku tunajšieho súd č.k. 14C/54/2021 - 95 zo dňa 23.11.2022 v spojení s rozsudkom KS Trenčín č.k. 6Co/16/2023 - 131 zo dňa 26.09.2023 bolo zistené, že súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi Q. B. (spoluobvinenému so žalobcom) titulom náhrady nemajetkovej ujmy sumu 1. 000 Eur, s tým, že v ostatnej časti žalobu zamietol a rozhodol, že žalobca má nárok na náhradu trov prvoinštančného konania voči žalovanému v rozsahu 100% .

31. Z rozsudku tunajšieho súdu č.k. 28C/30/2022 - 721 zo dňa 17.08.2023 vyplynulo, že uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni A. F. S. (spoluobvinenej sestre žalobcu) náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5.000 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.000 Eur od 25.10.2021 do zaplatenia, pričom žalobu vo zvyšnej časti zamietol a priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 16,88 %..

32. Podľa článku 1 ods. 1 Ústavného zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky (ďalej len "Ústava SR") Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát. Neviaže sa na nijakú ideológiu ani náboženstvo.

33. Podľa čl. 19 ods. 1, ods. 2 Ústavy SR každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena. Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

34. Podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy SR každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

35. Podľa čl. 47 ods. 2 Ústavy SR každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom.

36. Podľa článku 50 ods. 3 Ústavy SR obvinený má právo, aby mu bol poskytnutý čas a možnosť na prípravu obhajoby a aby sa mohol obhajovať sám alebo prostredníctvom obhajcu.

37. Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ďalej aj ako "zák.č. 514/2003 Z.z." štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

38. Podľa § 4 ods. 1 písm. f) zákona č. 514/2003 Z.z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky,

ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

39. Podľa § 38 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre prokuratúru tvoria tieto štátne orgány: a) generálna prokuratúra, ktorej osobitnou súčasťou s pôsobnosťou pre celé územie Slovenskej republiky je Úrad špeciálnej prokuratúry (§ 55b až 55l), b) krajské prokuratúry, c) okresné prokuratúry.

40. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

41. Podľa § 6 ods. 1, ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

42. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

43. Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

44. Podľa § 17 ods.2 zákona č. 514/2003 Z.z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.
45. Podľa § 17 ods. 3, ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. v aktuálne účinnom znení, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. Výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

46. Podľa § 25 ods.1 zák. č. 514/2003 Z.z. ak § 26 neustanovuje inak, právne vzťahy vrátane predbežného prerokovania nároku podľa tohto zákona sa spravujú Občianskym zákonníkom.

47. Posúdením výsledkov vykonaného dokazovania podľa citovaných zákonných ustanovení dospel súd k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná. Z hľadiska procesnoprávneho je nesporné, že pasívna legitimácia žalovanej je daná podľa § 4 ods. 1 písm. f) v spojení s § 3 zákona č. 514/2003 Z.z., keďže štát, v ktorého mene koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánom prokuratúry pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím.

48. Nárok žalobcu uplatnený podanou žalobou bol riadne predbežne prerokovaný a bola preto splnená podmienka vyžadovaná podľa §5, §6, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1 a § 17 ods. 5 citovaného zákona Žalobca podal u žalovanej žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody listom zo dňa 10.05.2021. Žalovaná žiadosť prerokovala a uspokojila nárok žalobcu v časti majetkovej škody vo výške uhradených trov obhajoby. Žalovaná neuspokojila žalobcom uplatnenú nemajetkovú ujmu vo výške 20.000 Eur. Súd má za to, že neobstojí námietka žalovanej v tom zmysle, že vyhoveniu žalobe bráni, že v predbežnom prejednaní žalobca uviedol, že škoda vznikla v súvislosti s existenciou nezákonného rozhodnutia, teda vydaním uznesenia o vznesení obvinenia a v samotnej žalobe ako aj v priebehu dokazovania poukazoval na to, že titulom náhrady škody je aj nezákonné trestné stíhanie v trvaní viac ako 6 rokov, teda na nesprávny úradný postup zo strany žalovanej. Po posúdení žaloby a žiadosti o predbežné prerokovanie nároku súd konštatuje, že žalobca si uplatňuje náhradu škody majetkovej a nemajetkovej pri predbežnom prerokovaní ako aj v súdnom spore na základe rovnakých skutkových okolností, a to, že škoda mu bola orgánom verejnej moci spôsobená nezákonným rozhodnutím - predmetným uznesením o vznesení obvinenia, pričom konanie, ktoré mu nasledovalo viedlo nakoniec k zastaveniu trestného stíhania, ktoré bolo tým nezákonné. Nemožno však tvrdiť, že by si žalobca uplatňoval škodu aj na titulom nezákonného trestného stíhania, ktoré trvalo 6 rokov, nakoľko tento titul je už obsiahnutý v konaní spôsobenom nezákonným rozhodnutím žalovanej, ako následok nezákonného rozhodnutia. Je tiež splnená podmienka podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., keď žalobca podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok, nakoľko jeho sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia bola zamietnutá uznesením Krajskej prokuratúry Trenčín č.k. 1Kv 16/13/3300-80 zo dňa 22.01.2016 ako nedôvodná. Na základe uvedených skutočností je nesporné, že žiadosť o predbežné prerokovanie nároku je čo do obsahu prakticky zhodná s podanou žalobou, prerokované tak boli všetky čiastkové nároky uplatnené žalobou v tomto konaní, v rovnakom rozsahu, v akom sú aj žalované.

49. Zákon č. 514/2003 Z.z. upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri jej výkone, ak sú splnené podmienky zodpovednosti podľa tohto zákona. Vznik zodpovednosti štátu predpokladá: a/ nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup, b/existenciu škody, c/ príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom a existenciou škody. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci má povahu objektívnej zodpovednosti, t.j. zodpovednosti bez ohľadu na zavinenie. Zákon nepozná ani žiadny liberačný dôvod, na základe ktorého by bolo možné sa tejto zodpovednosti zbaviť. Základnou podmienkou zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je okolnosť, že toto rozhodnutie bolo príslušným orgánom zrušené pre nezákonnosť. Aj v tomto prípade však treba mať na zreteli, že zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu zodpovedá, aby každá majetková ujma spôsobená nezákonným zásahom štátu bola odčinená.

50. V predmetnej veci bolo proti žalobcovi vznesené obvinenie uznesením vyšetrovateľa národnej protikorupčnej jednotky, národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru SR ČVS: B./NKA-PK-ZA-2013 zo dňa 26.11.2015. Trestné stíhanie žalobcu bolo dňa 4.2.2021 zastavené podľa § 215 ods. 1 písm. b/ Tr. por. uznesením Krajskej prokuratúry Trenčín sp. zn. 1Kv 1/18/3300-91. Uznesenie o zastavení trestného stíhania žalobcu nadobudlo právoplatnosť dňa 18.3.2021. Žalovaná, ako uviedla vo vyjadrení k žalobe, nerozporuje, titul, z ktorého je nemajetková ujma žalobcom uplatňovaná. Pre úplnosť súd uvádza, že základným predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím v zmysle ustanovenia § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Zb. je zrušenie právoplatného rozhodnutia, ktorým bola spôsobená škoda, a to pre jeho nezákonnosť príslušným orgánom. Z hľadiska teleologického výkladu vychádzajúceho zo zmyslu a účelu právneho predpisu, ktorým je v prípade uvedeného zákona ochrana základného práva na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom v zmysle čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, nemožno lipnúť na formálnom zrušení tvrdeného nezákonného rozhodnutia, ale splnenie tejto podmienky treba vykladať extenzívne. Za ústavne konformný treba preto považovať výklad, podľa ktorého v prípade posudzovania zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú rozhodnutím o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, zastavenie trestného stíhania, ak k takémuto rozhodnutiu došlo preto, že sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným, má rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia pre nezákonnosť. Právoplatnosťou rozhodnutia o zastavení trestného stíhania sa trestné konanie končí, to znamená, že zanikajú účinky rozhodnutia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia. Zastavenie trestného stíhania znamená, že výsledky trestného (prípravného) konania ukazujú, že nejde o trestný čin, zároveň znamená, že

podozrenie zo spáchania trestného činu sa nepotvrdilo a vyšla tak najavo nezákonnosť rozhodnutia o začatí trestného stíhania o vznesení obvinenia.

51. Ústavnoprávny základ nároku jednotlivca na náhradu škody v prípade trestného stíhania, ktoré bolo zastavené, treba hľadať nielen v ustanovení čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, ale vo všeobecnej rovine predovšetkým v čl. 1 ods. 1 tohto základného zákona, teda v princípoch materiálneho právneho štátu. Ak má byť štát skutočne považovaný za materiálny právny štát, musí niesť objektívnu zodpovednosť za konanie svojich orgánov, ktorým priamo zasiahli do základných práv jednotlivca. Nemožno totiž prehliadnuť, že štát nemá slobodnú vôľu, ale je povinný striktne dodržiavať právo v jeho ideálnej (škodu nepôsobiacej) interpretácii. Na jednej strane je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní vyšetrovať a stíhať trestnú činnosť, na druhej strane sa štát nemôže zbaviť zodpovednosti za postup týchto orgánov, ak sa ich postup ukáže ako mylný, zasahujúci do základných práv. V takejto situácii nie je rozhodné, ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale to, či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo (uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 4 M Cdo 15/2009).

52. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania, ktoré sa neskončilo právoplatným odsúdením, sa judikatúrou súdov považuje za špecifický prípad zodpovednosti štátu za škodu podľa zákona č. 514/2003 Zb., ktorý sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Základné podmienky vzniku tohto nároku ustanovuje § 4 ods. 1 spomínaného zákona, a to jednak tým, že ustanovuje ako predpoklad nároku na náhradu škody (mimo iného) vydanie nezákonného rozhodnutia, a ďalej jeho zrušenie pre nezákonnosť príslušným orgánom. Zmyslu a účelu zákona č. 514/2003 Zb. zodpovedá taká interpretácia tohto ustanovenia, v zmysle ktorej rovnaké dôsledky ako zrušenie nezákonného uznesenia o začatí trestného stíhania a o vznesení obvinenia, má aj rozhodnutie o zastavení trestného stíhania vydané z dôvodu, že sa nepotvrdil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným. Tento výklad považuje za ústavne konformný aj Ústavný súd SR (nálezy ÚS SR sp. zn. II. ÚS 25/2011 a I. ÚS 320/2016).

53. Žalobca sa podanou žalobou domáha odškodnenia za nemajetkovú ujmu, ktorú utrpel v príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím jednak v rodinnom, pracovnom a občianskom živote. Každú z uvedených újm súd posudzoval podľa kritérií uvedených v § 17 ods. 3 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Prihliadal na osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. Uplatnenú nemajetkovú ujmu žalovaná neuznáva, poukazuje na potrebu preukázania hĺbky zásahov do života žalobcu a príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím s tým, že je potrebné tiež prihliadať na limitáciu výšky nemajetkovej ujmy. Žalobca si v tomto konaní uplatnia náhradu nemajetkovej ujmy v sume 20.000,- Eur nakoľko zo sumy uplatnenej žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku podľa zákona č. 514/2003 Z.z. žalovaná neposkytla žalobcovi žiadne plnenie.

54. Každé trestné konanie negatívne ovplyvňuje osobný život trestne stíhaného, na ktorého sa síce do okamihu právoplatnosti meritórneho rozhodnutia prihliada ako na nevinného, ale už samotný fakt trestného stíhania je záťažou pre každého obvineného. Už samotné trestné stíhanie výrazne zasahuje do súkromného a osobného života jednotlivca, do jeho cti a dobrej povesti. Je potrebné zdôrazniť, žena jednej strane je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní vyšetrovať a stíhať trestnú činnosť ,na druhej strane sa štát nemôže zbaviť zodpovednosti za postup týchto orgánov, ak sa ukážu ich predpoklady ako mylné a nesprávne. Ak má byť jednotlivec povinný sa takýmto úkonom vôbec podrobiť, musí v právnom štáte existovať garancia, že v prípade preukázania, že trestnú činnosť nespáchal, dostane sa mu odškodnenia za všetky úkony, ktorým bol zo strany štátu podrobený (v súvislosti s uvedeným porovnaj ÚS ČR, nález sp.zn. I.ÚS 554/04 z 31.3.2005).

55. Pokiaľ ide o okolnosť samotnej dĺžky konania, v tejto súvislosti súd poukazuje na stanovisko Najvyššieho súdu ČR z 13.4.2011 sp.zn. Cpjn 206/2010, R58/11, zo záverov ktorého vyplýva, že náhrada nemajetkovej ujmy má slúžiť ku kompenzácii stavu právnej neistoty, do ktorej bola osoba v dôsledku neprimeranej dĺžky konania uvedená a v ktorej bola udržovaná. Ide o psychologickú kategóriu, ktorej hĺbka a dosah sú náročne preukázateľné. Uvedené závery sú aplikovateľné v našom právnom poriadku vo vzťahu k § 17 a nasl. zákona č. 514/2003 Z.z. a čl.46 ods. 3 Ústavy SR (v tejto súvislosti porovnaj

Vozár, J., a kol. Judikatúra vo veciach nemajetkovej ujmy. Bratislava : Wolters Kluwer s.r.o., 2015, 99-100s.)

56. Súd sa zaoberal i otázkou, či si žalobca trestné stíhanie neprivodil sám. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu ČSR sp. zn. 1Cz/6/90, publikovaného pod R 35/1991 totiž ten, proti ktorému bolo trestné stíhanie zastavené alebo kto bol oslobodený spod obžaloby, právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia nemá, ak si vznesenie obvinenia zavinil sám a bol oslobodený spod obžaloby alebo proti nemu bolo trestné stíhanie zastavené len preto, že nie je za spáchaný trestný čin trestne zodpovedný alebo že mu bola udelená milosť alebo že trestný čin bol amnestovaný. Taktiež podľa § 8 ods. 6 písm. a) zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody nevznikne, ak si osoba väzbu zavinila sama. V tejto veci nebolo vykonaným dokazovaním zistené, že by si žalobca privodil vznesenia obvinenia. Trestné stíhanie bolo voči žalobcovi zastavené z dôvodu, že nebolo preukázané, že by došlo k spáchaniu trestného činu, pričom žalobca sa počas celého priebehu trestného stíhania bránil a spáchanie skutku popieral.

57. Trestné stíhanie bolo v danom prípade neoprávneným zásahom značnej intenzity a rozsahu, pretože tieto skutočnosti vytvorili negatívny obraz o žalobcovi, ktorý vyvolal u neho ujmu na osobnostných právach, a to znížením jeho dôstojnosti a vážnosti v spoločnosti, ktorú ujmu by ako závažnú pociťoval každý na jeho mieste. Trestné konanie bolo vo vzťahu k žalobcovi vedené 1943 dní (5 rokov; 3 mesiace; 3 týždne; 3 dni), a to od 26.11.2015 do 18.03.2021, pričom existuje kauzálna príčinná súvislosť spájajúca vznik nemajetkovej ujmy žalobcu a nezákonného rozhodnutia orgánu verejnej moci. Samotným trestným konaním je nezákonne stíhanej osobe spôsobovaná imateriálna ujma vo forme nedôvodného zahanbenia s výrazne ostrakizujúcim účinkom a častokrát radikálne nepriaznivým vplyvom na jeho zdravie. Celková dĺžka konania musí byť pritom posudzovaná odo dňa vznesenia obvinenia voči obvinenému, až do dňa právoplatnosti rozhodnutia vo veci (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 3. októbra2009 sp.zn. 30Cdo/2742/2009).

58. Súd vykonaným dokazovaním výsluchom žalobcu a svedkov dospel k záveru, že do života žalobcu došlo k zásahom, ktoré boli dôsledkom nezákonného rozhodnutia. Dopad trestného konania, ktorý sa týkal obvinenia z obzvlášť závažného zločinu žalobca pociťoval v osobnom živote, čo sa týka psychického stavu. Pri hrozbe trestu odňatia slobody v rozmedzí desať rokov až pätnásť rokov v čase výchovy maloletých detí je tento dopad enormný. Súd mal výsluchom svedkov - manželky, kamarátov resp. obchodného partnera žalobcu preukázané, že žalobca bol počas trestného stíhania apatický, prestal sa kontaktovať s blízkymi a s priateľmi, venovať sa voľnočasovým aktivitám kvôli prebiehajúcemu sporu a stresu z neho. Došlo k zhoršeniu a narušeniu vzťahu s sestrou žalobcu, ktorého vinila žalobcu aj za svoje vznesené obvinenie. Žalobca sa stal utiahnutý, samotársky, vyhýbal sa spoločenským stykom, nevenoval sa svojim aktivitám, prestal športovať s kamarátmi napriek tomu, že predtým bol spoločenský, zúčastňoval sa spoločenského života, chodil na plesy, stretnutia s priateľmi. Bol pod vplyvom vedomosti o tom, že jeho okolie v podmienkach menšieho okresného mesta o veci diskutuje a posudzuje. Povesť žalobcu všeobecne a jeho vnímanie spoločnosťou bolo zhoršené. Žalobca ktorý bol spoločensky obľúbený a vážený vnímal trestné stíhanie i ako zníženie spoločenského postavenia, prežíval stavy poníženia, a to najmä z dôvodu, že ho okolie mohlo považovať za osobu páchajúcu trestnú činnosť. Súd pritom berie do úvahy, že každé trestné stíhanie objektívne u každého je psychickou záťažou pre jednotlivca, spôsobuje stres, pocity frustrácie, neistoty či strachu, pričom už len samotnú prítomnosť takýchto stavov, aj bez diagnostikovania zhoršeného zdravotného stavu je nutné zohľadniť, aj keď prirodzene v primeranej miere. Nebolo preukázané, že žalobca ukončil pôsobenie v obchodných spoločnostiach ani že by stíhanie bránilo účastníctvu žalobcu v obchodných spoločnostiach resp.ich spoluzakladaniu, v období stíhania začal vykonávať funkcie v 2 obchodných spoločnostiach(Nové hliny, s.r.o DA agency, s.r.o). Avšak ako vyplynulo z výpovede svedka J. reputácia žalobcu medzi podnikateľmi a ich partnermi bola naštrbená, on osobne ako podnikateľ bol prísnejšie posudzovaný a menej dôveryhodný.

59. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca bol vystavený nielen stresu, emocionálnej záťaži ako aj časovej záťaži, spôsobenej zúčastňovaním sa na úkonoch spojených s trestným stíhaním ktorá súvisela so samotnou dĺžkou trestného stíhania. Každé trestné konanie totiž negatívne ovplyvňuje osobný život trestne stíhaného, na ktorého sa síce do okamihu právoplatnosti meritórneho rozhodnutia prihliada ako na nevinného, ale už samotný fakt trestného stíhania je záťažou pre každého obvineného. Už samotné trestné stíhanie výrazne zasahuje do súkromného a osobného života jednotlivca, do jeho cti a dobrej

povesti, a to tým skôr ak sa jedná o obvinenie nepravdivé (porovnaj napríklad rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 25.3.2010 sp.zn. 3 Co 118/2008, tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 1Co/15/2022 z 07. 06. 2022).

60. Trestné stíhanie nepochybne predstavuje obmedzenie súhrnu osobnostných práv poškodeného a znamená už samé o sebe pre poškodeného určitú imateriálnu ujmu. Žalobca vykonaným dokazovaním preukázal vznik nemajetkovej ujmy v jednotlivých oblastiach života, ako aj to, že zadosťučinenie v podobe morálnej satisfakcie nie je dostatočne účinným a efektívnym prostriedkom na vyváženie, či zmiernenie tejto vzniknutej ujmy a preukázala príčinnú súvislosti vzniku tejto škody s nezákonným rozhodnutím, následkom ktorého bolo nezákonné trestné stíhanie. Je nepochybné, že ak by sa nezačalo trestné stíhanie voči žalobcovi nedostal by sa do ťaživej životnej situácie a nevznikla mu tým psychická ujma spôsobená trestným stíhaním trvajúcim viac ako 5 rokov s následkami na osobný život žalobcu. Bolo tiež preukázané, že zdĺhavosť trestného konania bola spôsobená tým, že obvinenie bolo vznesené na základe znaleckého posudku vypracovaného v roku 2015, ďalšie znalecké posudky bol vyhotovené až v roku 2019 a 2020, na základe ktorých bolo trestné stíhanie zastavené až v roku 2021. Na základe uvedených skutočností súd dospel k záveru, že sú splnené podmienky na priznanie nároku zo zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri jej výkone, a to nezákonné rozhodnutie, existencia škody, príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím existenciou škody.

61. V zmysle § 17 ods. 2 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, nemajetková ujma v peniazoch sa uhrádza poškodenému iba v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím a zároveň, ak nie je možné túto ujmu uspokojiť inak. Preto sa súd zaoberal tým, či v danom prípade iba samotné konštatovanie porušenia práva je dostatočným zadosťučinením. Súd po tomto posúdení má za to, že ujmu, ktorú utrpela žalobca, nie je možné dobre uspokojiť inak, ako priznaním nemajetkovej ujmy. V tomto prípade ide o dokonanú skutočnosť, ktorou vznikla žalobcovi aj nemajetková ujma, a ktorú nie je možné dodatočne eliminovať, teda vrátiť späť predošlý stav, kedy žalobca nebol trestne stíhaný. Iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je podľa názoru súdu s prihliadnutím na okolnosti trestného stíhania a dĺžku trestného stíhania dostatočným zadosťučinením. Preto rozhodol aj o priznaní nemajetkovej ujmy žalobcovi.

62. Pri určovaní výšky nemajetkovej ujmy súd okrem zákonom stanovených kritérií uvedených v § 17 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z. z. bral za rozhodujúce tiež povahu trestnej veci, vzhľadom na druh a závažnosť trestného činu, pre ktoré bolo trestné stíhanie vedené (obzvlášť závažný zločin podvodu a zločin marenia spravodlivosti), od ktorých sa tiež odvíja intenzita, s akou osoba poškodená nezákonným trestným stíhaním je negatívne vnímaná okolím. Rovnako tiež zohľadnil hrozbu a potenciálny rozsah trestného postihu (desať až pätnásť rokov), od ktorého sa odvíja subjektívny pocit neistoty na strane osoby poškodenej nezákonným trestným stíhaním, skutočnosť, že žalobca bol stíhaný na slobode a že skutok, ktorý sa mu kládol za vinu súvisel s výkonom podnikateľskej činnosti žalobcu (čo malo následok na jeho spoločenské uplatnenie). Napokon súd tiež zohľadnil pri výške nemajetkovej ujmy okolnosti, ktoré viedli k vydaniu uznesenia o vznesení obvinenia, tiež dĺžku konania a zavinenie prieťahov a dôvod zastavenia trestného stíhania. Je pritom potrebné zdôrazniť, že zastavenie trestného stíhania záviselo od vyhodnotenia vykonaných dôkazov a k zastaveniu došlo s tým, že žalobca svoju vinu počas celého konania popieral. Vychádzajúc tak z vyššie uvedených úvah a zistení, posúdiac tak komplexne intenzitu zásahov do súkromnej sféry žalobcu, súd konštatuje, že nemajetková ujma uplatnená žalobcom nie je primeraná a ani s prihliadnutím na zistené následky vedeného trestného stíhania uplatnená výška nemajetkovej ujmy nemôže obstáť. Nemajetková ujma má byť spravodlivým, rozumným a primeraným odškodnením následkov a toto platí tak v rovine medzi fyzickými osobami navzájom, ale aj vo vzťahu k štátu. Súd teda dospel k názoru, že je potrebné čiastočne žalobe na náhradu nemajetkovej ujmy vyhovieť a kompenzovať trestné stíhanie žalobcu, ktoré ovplyvnilo najmä jeho súkromný život (rodinné a sociálne vzťahy) a malo vplyv na jeho psychiku a ustálil náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5.000,- Eur (t. j. cca 80 eur za každý mesiac od začatia trestného stíhania do zastavenia trestného stíhania) za obdobie od 26.11.2015 do 18.03.2021, spolu 5 rokov a 3 mesiace a 3 týždne (63 mesiacov a 3 týždne), pričom má za to, že takáto suma aspoň sčasti kompenzuje ujmu spôsobenú trestným stíhaním žalobcu. Táto suma sa javí ak o primeraná a spravodlivá náhrada za ujmu spôsobenú osobe žalobcu vedením trestného stíhania, ktoré musel strpieť. Je nutné zdôrazniť, že žalobca nebola vo veci obžalovaný, nezúčastňoval sa teda trestného konania na súde, bol stíhaná na slobode, nevykonával trest odňatia slobody, pričom však je potrebné poukázať na to, že trestné stíhanie bolo začaté na základe dôkazu

(znaleckého posudku), ktorý bol spochybnený ďalším dôkazom(znaleckým posudkom), ktorý však bol vykonaný až o 4 roky. Podľa názoru súdu je takáto výška nemajetkovej ujmy vzhľadom na okolnosti daného prípadu odôvodnená a nevymyká sa bežnej rozhodovacej praxi súdov v obdobných veciach s tým, že súd bral zreteľ aj na maximálnu výšku, ktorú je možnú pri odškodňovaní podľa zákona č. 514/2003 Z. z. priznať (päťdesiatnásobok minimálnej mzdy - 26.000 eur, ktorá sa priznáva pri spôsobení smrti osoby ako najzávažnejšiemu a nezvratnému následku).

63. Súd príkladmo poukazuje na porovnateľné prípady a výšku priznanej náhrady nemajetkovej ujmy, napr. rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16 Co 63/2016 z 20.10.2016 bola potvrdená náhrada nemajetkovej ujmy odvodzovanej od oslobodenia spod obžaloby v sume 4.800,- Eur, vo veci prejednávanej na Najvyššom súde pod sp.zn. 5 Cdo 4/2018 bola priznaná náhrada nemajetkovej ujmy za trestné stíhanie a následné oslobodenie spod obžaloby v sume 11.063,- Eur, vo veci prejednávanej na Najvyššom súde pod sp.zn. 3Cdo/156/2017 bola priznaná náhrada nemajetkovej ujmy za nezákonné uznesenie o vznesení obvinenia v sume 10.000,- Eur, vo veci prejednávanej na Najvyššom súde pod sp.zn. 8Cdo/177/2017 bola priznaná náhrada nemajetkovej ujmy za nezákonné uznesenie o vznesení obvinenia a následné oslobodenie spod obžaloby v sume 8.500,- eur, pričom je potrebné poukázať na to, že v danej veci nedošlo k podaniu obžaloby a následnému súdnemu trestnému procesu a oslobodeniu spod obžaloby, ale trestné stíhanie bolo zastavené pred podaním obžaloby. Súd tak pri stanovení výšky náhrady nemajetkovej ujmy súd vychádzal aj z rozhodovacej činnosti iných súdov, ktorá však ako vyplýva z nasledujúcich rozhodnutí je ešte značne rozkolísaná. Krajský súd v Košiciach rozsudkom sp. zn. 1Co/570/2015 potvrdil priznanie nemajetkovej ujmy v sume 3.000,- Eur za nezákonné vznesenie obvinenia dňa 19.08.2009 z trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa. Konanie bolo ukončené oslobodzujúcim rozsudkom z novembra 2012. Poškodený nebol nikdy trestne stíhaný a bol prepustený z pomeru policajta. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom sp. zn. 16Co/104/2016 potvrdil priznanie nemajetkovej ujmy v sume 8.500,- Eur za nezákonné vznesenie obvinenia dňa 19.08.2009 pre prečin usmrtenia spočívajúci v chybnej ordinácii liekov podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona. Konanie bolo ukončené oslobodzujúcim rozsudkom zo dňa do 11. 12. 2013. Poškodený nebol nikdy trestne stíhaný, bol lekárom a po vznesení obvinenia zostal sám, pociťoval neistotu, jeho ďalší život bol ovplyvnený trestným procesom. Rozhodol sa odísť z nemocnice a pokračoval v neistej súkromnej praxi. Z toho dôvodu si ani nezaložil rodinu s novou partnerkou. Krajský súd v Prešove rozsudkom sp. zn. 19Co/9/2020 priznal nemajetkovú ujmy v sume 12.000,- Eur za nezákonné vznesenie obvinenie za zločin sexuálneho zneužitia podľa § 201 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona. Konanie bolo skončené oslobodzujúcim rozsudkom zo dňa 16.05.2013. Poškodený nebol nikdy trestne stíhaný, vznesenie obvinenia malo priamy dosah na jeho pracovnú činnosť ako detského lekára, kedy objektívne došlo k nečakanému a náhlemu úbytku pacientov, zhruba v počte 500 relatívne v krátkom období, rozpadol sa mu rodinný život, rozviedol sa s manželkou a má problémy stýkať sa aj s vlastnými deťmi.

64. Na základe vyššie uvedeného súd priznal žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5.000,- Eur a v ostatnej časti žalobu zamietol.

65. Lehotu na splnenie povinnosti 30 dni od právoplatnosti tohto rozhodnutia súd určil súd podľa § 232 ods. 3 CSP v náväznosti na požiadavku žalovanej odôvodnenú administratívnou náročnosťou zrealizovania úhrady.

66. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

67. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnej výške, keďže v časti o priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch základ jeho nároku bol preukázaný a priznaný, a teda v tejto časti bol úspešný, pričom výška priznaného plnenia závisela od úvahy súdu. Za základ požadovanej výšky nároku na náhradu nemajetkovej ujmy sa bude považovať výška prisúdeného plnenia, konkrétne v tejto veci suma 5.000 Eur. O výške náhrady trov konania podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd samostatným uznesením súdny úradník po právoplatnosti rozsudku vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín ku Krajskému súdu v Trenčíne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,
a) ktorému súdu je určené,
b) kto ho robí,
c) ktorej veci sa týka,
d) čo sa ním sleduje a
e) podpis.

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 1,2,3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie / § 366 CSP/.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.